

Klage på avvisning av klage av 22.1.19

Klage av 22.1.19

Siden kommunen fattet sitt vedtak om å skilte snuplassen parkering-forbudt den 7.4.14, ble skiltingen av hele snuplassen først gjennomført den 7.11.18. I denne perioden på **over 4,5 år(!)** hadde vi ikke noe annet valg enn å vente og se om parkeringsproblemene innerst i Einervegen ville løse seg den dagen snuplassen ble skiltet. Vi hadde et betinget og lønninglig håp i så måte. Men der tok vi skammelig feil. Eier av Einervegen 6 bare fortsetter respektløst sin sedvanlige **faste, ordinære og ulovlige** parkering av **en** av husstandens biler på snuplassen som om ingenting har skjedd. Tilsynelatende er han uanfektet over **i det hele tatt ikke stille opp en eneste bil på eget tomteareal.** .

Da så vi beklageligvis ingen annen utvei enn å klage til kommunen den 22.1.19.

Med å avvise vår klage av 22.1.19 kan vi ikke skjønne annet enn at kommunen implisitt sier at det er greit og fullt lovlig at eier av eiendommen Einervegen 6 ikke stiller opp biler overhodet på eget tomteareal, det være seg husstandens biler og besøksbiler. Vi mener at det umulig kan være i samsvar med bestemmelsene i pbl. § 28 - 7 andre ledd første punktum (parkering), enten det er snakk om lovens bokstav eller intensjoner, eller forskrifter i medhold av nevnte lov, ev. andre lovbestemmelser som regulerer og styrer biloppstillingen i et regulert boligfelt. I motsatt fall vil vi hevde at vi har med en lovbestemmelse å gjøre uten innhold, betydning og konsekvens.

Det må være noe grunnleggende feil og enestående hvis en huseier skal slippe unna med overhodet ikke stille opp husstandens biler og besøksbiler på eget tomteareal

På bakgrunn av det vi anfører i dette brevet, tør vi påstå at vår klage av 22.1.19 er urettmessig avvist, og som vi i det minste vil kreve å få prøvd for overordnet forvaltningsmyndighet (= to-instans-prinsippet) hvis kommunen, etter denne henvendelsen, fremdeles opprettholder avvisningen.

Er det virkelig slik at kommunen overhodet ikke har lovhjemmel for å sørge for at en huseier stiller opp husstandens biler/kjøretøy og gjestebiler på eget tomtareal i et regulert boligfelt?!

Hvis det mot formodning er slik at kommunen ikke har en slik lovhjemmel, ja, da vil vi påstå at det er et vesentlig "hull" i lovverket som bør/må tettes.

Som det også fremgår av dette brevet, har kommunen **aldri** tidligere behandlet en tilsvarende klage fra oss! For oss blir det derfor helt absurd å registrere og forstå at kommunen kan omtale, desimere og behandle klagen som "merknader". Klagen av 22.1.19 vil vi så absolutt påstå står støtt på egne ben.

Avvisningsavgjørelse og påklaging

Det kan vel ikke herske noen som helst tvil om at kommunen har **fattet avgjørelse om å avvise vår klage av 22.1.19**. En slik avgjørelse kan også normalt påklages siden en avvisning avgjør rettigheter og plikter, og dermed er et vedtak. Det vises her til Forvaltningskomiteens innstilling NUT 1953:3 s. 445:

"Gjenstand for klage er alle "individuelle vedtak", jfr. utkastets § 2. Dette vil i første rekke være realitetsavgjørelser som avslutter en sak. En beslutning om å avvise en sak er ingen realitetsavgjørelse, men for den enkelte vil den rent faktisk ha samme virkning som et avslag. Avgjørelsen bør derfor anses som individuelt vedtak og være gjenstand for klage etter loven jfr. de alminnelige motiver s. 208. Pålegg under iverksettingen av et vedtak må likeledes regnes for individuelt vedtak etter loven"

Pålegg om å bygge biloppstillingsplasser

Vi tillater oss også å sitere det Jon Arve Hollekim, rådmann, skrev til oss i brev av 21.11.13, som svar på vårt "**Krav om at Inderøy kommune skal pålegge eier av Einervegen nr. 6 å bygge biloppstillingsplasser på egen grunn med hjemmel i plan- og bygningsloven** (uthevet av u.t.). Fra kommunens side er dette tidligere avvist (...).

Hollekim skriver videre: "Beslutning om ikke å forfølge en ulovlighet (som anses av mindre betydning) er ikke et enkeltvedtak jfr plan- og bygningsloven § 32 - 1. Vedtaket kan derfor ikke påklages i henhold til forvaltningslovens bestemmelser.

Inderøy kommune avviser klagen med hjemmel i plan- og bygningsloven § 32 - 1, (...).

Kommunens vedtak om å avvise klagen er et enkeltvedtak i henhold til forvaltningsloven § 2. Vedtaket om å avvise klagen kan derfor påklages innen 3 uker fra melding om vedtaket er mottatt”.

Vi påklaget vedtaket til Fylkesmannen, som bare stadfestet kommunens vedtak i svarbrev av 3.11.14

Hvis nærværende klage eventuelt skulle bli avvist, da forventer vi at det skjer fullt ut i samsvar med behandlingen av vår klage i 2013, nemlig at det fattes et enkeltvedtak!

Brevene som Volden viser til og relevans

Innledningsvis vil vi avvise at “brev datert den 16.02.2018 og Fylkesmannens brev datert den 06.03.2018” har noen som helst relevans til vår klage av 22,1,19, og at disse henvisningene ikke gir noen som helst hjemmel for eller plausibel grunn til å avvise vår klage av 22.1.19..

For det første handler begge brevene hovedsakelig om parkering på og skilting av snuplassen innerst i Einervegen. I slike saker er Statens vegvesen forvalter- og vedtaksmyndighet, og vi har med veitrafikksaker å gjøre.

Imidlertid er det i brev av 16.02.2018 et lite avsnitt, avsnitt 4 på side 1, med overskriften “**Biloppstillingsplass på egen tomt**”. Det som står å lese i dette avsnittet vil vi utvilsomt påstå er en Plan- og bygningslov-sak. Fylkesmannen har i svarbrev av 3.11.14, som sagt, fastholdt kommunens avvissningsvedtak. Det kommunen og Fylkesmannen avviste står forklart under avsnittet “Pålegg om å bygge biloppstillingsplasser” ovenfor.

Klagen av 22.1.19 har et helt annet hjemmelsgrunnlag enn klagen av 21.11.13. De to klagene kan således ikke slås i hartkorn med hverandre. Sistnevnte klage handlet om “bygging av (**fysiske**, vår anm.) biloppstillingsplasser på egen grunn”, førstnevnte om de facto “biloppstilling på egen grunn”.

Med andre ord:

Kommunen og Fylkesmannen har **aldri** tidligere eksplisitt realitetsbehandlet og vedtatt noe som helst ang. en klage fra vår side med hjemmelsgrunnlag og

henvisning til bestemmelsen i pbl. § 28 - 7 andre ledd første punktum (parkering). Om ikke kommunen kan pålegge (=”tvinge”) eier av Einervegen 6 å tilrettelegge/anlegge biloppstillingsplasser på egen grunn med hjemmel i pbl., **så synes vi at det rett og slett er høyst merkelig og absurd hvis det virkelig er slik at kommunen ikke har noe som helst hjemmelsgrunnlag for å forfølge og ev. sanksjonere at en huseier ikke i det hele tatt stilles opp biler/kjøretøy på eget tomtearealet.**

Kan det virkelig stemme?

Ut fra det kommunen uttaler er det god grunn til å anta at kommunen langt på vei er enig med oss i at eiendommen Einervegen 6 har et **uttalt/vesentlig behov** for bedre **tilrettelegging** av biloppstillingsplasser og “en løsning for biloppstilling på eget areal” enn det som er tilfelle i dag - og som har vært tilfelle siden eiendommen ble bebygd i **1980** jfr:

1. Pål Gauteplass, Planlegger, sitt brev til oss av 30.10.2012, avsnitt 5: “*Inderøy kommune har uansett utfall av prosess med skiltplan, henstilt om at eier av Einervegen 6 jobber med å finne en løsning for biloppstilling på eget areal*”
2. Jon Arve Hollekim, Rådmann, sitt brev til oss av 21.11.13, avsnitt 3 under punkt 2: “*Selv om biloppstillingsplassene på ingen måte er godt tilrettelagt, (...)*”.

“Ta nødvendige grep”

Foruten å stadfeste avvisning av klage på Inderøy kommunes avvisningsbeslutning av 21.11.13, står det noe mer **veldig viktig og interessant** i svarbrevet fra Fylkesmannen av 3.11.14, nemlig dette:

“I vedtaket datert 07.04.2014 skriver kommunen at situasjonen med parkering på snuplassen skal følges opp med trafikkregulerende tiltak. **Fylkesmannen forutsetter at kommunen vil ta de nødvendige grep for å få dette på plass**”. Dersom skiltingen ikke respekteres, må eventuelle sanksjoner ha annet hjemmelsgrunnlag enn plan- og bygningslovens bestemmelser” (utheving av u.t.).

All den tid det fremdeles, som forklart innledningsvis, parkeres fast og ordinært på snuplassen, kan kommunen umulig fullt ut ha oppfylt denne

forutsetningen - at forutsetningen er fullstendig ferdiglevert fra kommunens side?!

For oss åpenbarer det seg som nokså tydelig at Fylkesmannen mener at kommunen har et **spesielt forvaltningsansvar** i denne sammenheng!

Eller skal kommunen bare slippe lettvint unna at “Fylkesmannen forutsetter at kommunen vil ta de **nødvendige grep** (uthevet av u.t.) for å få dette på plass”?!

Er det primært vår oppgave som nabo å rydde opp i uføret - nabo anmelde nabo?! Er **det** den mest rettmessige og rimelige løsningen jfr at **kommunen** sogar “**disponerer**” **veiarealet** iht. stadfestet reguleringsplan” (hentet fra Målebrev).

Vesentlig nye opplysninger/momententer

I vår klage av 22.1.19 er det flere nye opplysninger/momententer som aldri tidligere er blitt vurdert og hensynstatt i den kommunale saksbehandlingen, og som bare alene og absolutt burde legitimere en realitetsbehandling av klagen.

Viktige forutsetninger

Viktige forutsetninger for biloppstilling på eget tomteareal må være følgende:

1. **Nok “uteareal” til nødvendige biloppstillingsplasser** for å dekke husstandens behov. I lovteksten for pbl. § 28 - 7 andre ledd første punktum (parkering) blir dette kravet hjemlet av formuleringen “**størrelse**”. Med henvisning til det vi anfører i brev til Kristin Volden, Enhetsleder Plan, landbruk og miljø, av 22.1.19, se spesielt punkt 1, 2 og 3 på side 2 og 3, vil vi utvilsomt påstå at eiendommen Einervegen 6 pr. dags dato **ikke overhodet** har stort nok **tilgjengelig** “uteareal” for biloppstillingsplasser.
2. **Tilrettelagte og opparbeidete biloppstillingsplasser på tilgjengelig “uteareal”**. I lovteksten for pbl. § 28 - 7 andre ledd første punktum (parkering) blir dette kravet hjemlet av formuleringene “**utforming og beliggenhet mv.**” Ikke minst med henvisning til sitat av Pål Gauteplass, Planlegger, og Jon Arve Hollekim, Rådmann, på side 4, vil vi utvilsomt påstå at **eier av eiendommen**

Einervegen 6 ikke er i nærheten av å oppfylle dette “utformings- og beliggenhets” - kravet.

- 3. Vilje til å benytte angivelig tilgjengelige biloppstillingsplasser på eget tomteareal.** Det hjelper heller lite at forutsetningene/kravene 1 og 2 er oppfylt, hvis viljen til å benytte dem er tilsynelatende fraværende. .

Det er for oss, som sagt, høyst merkverdig og absurd dersom det medfører riktighet at kommunen fullstendig mangler hjemmel - satt fullstendig sjakkmatt - for å sanksjonere slik at de 3 kravene ovenfor blir oppfylt og etterlevd fullt ut!

Ut fra det Renate Trøan Bjørshol, Utviklingsrådgiver, skriver til oss i brev av 20.2.19, virker det som om lovbestemmelsen i pbl. § 28 - 7 andre ledd første punktum (parkering) kun er til “intern” anvendelse i det kommunale arealplanleggingsarbeidet og byggesøknadsbehandlingen?!

I brev til oss av 16.6.17 anfører Erlend Rotmo Slapgård, Enhetsleder Kommunalteknikk, sin påfallende, og etter vår mening urimelige og provoserende “løsning” på at det overhodet ikke stilles opp biler/kjøretøy på tomtearealet til eiendommen Einervegen 6:

“Etter loven (Vegtrafikkloven med forskrifter) har man full anledning til å parkere langs offentlig veg så lenge det ikke er forkjøringsveg og fartsgrensen er over 50 km/t, man ikke er til hinder for trafikken eller utrykningskjøretøy, ikke sperrer en privat innkjørsel, eller for eksempel står for nært et vegkryss. Loven skiller ikke på tilfeldig parkering eller permanent parkering hver dag. Når det gjelder lengden på parkeringen, kan man stå så lenge man vil såfremt bilen har gyldig identifikasjon. (...) Loven tar heller ikke stilling til om man burde stått på egen tomt. Sakens realitet er at Kotheim ikke parkerer ulovlig per i dag. Han kunne stått lovlig på motsatt side av vegen også, langs muren din”.

Dette strider i det minste med det Pål Gauteplass, Leder Plan, byggesak og oppmåling, skrev til eier av eiendommen Einervegen 6 i brev av 24.3.15, nemlig:

“Inderøy kommune varsler at en for framtiden ikke vil akseptere at kommunalt vegareal benyttes som fast biloppstilling for Einervegen 6. Vedlegg 1 viser arealene Inderøy kommune juridisk disponerer i området”.

Vi vil bestemt tro at kravet om å stille opp biler på eget tomteareal **trumfer** “retten” til enhver fast og ordinær biloppstilling langs veikant og på snuplass. Ingen huseier har vel rett til å tilrettelegge for faste og ordinære biloppstillingsplasser på det offentlige veiarealet?!

Her er det åpenbart noe som skurrer og spriker!

Anvendelse av pbl. § 28 - 7 andre ledd første punktum (parkering)

Det er med vantro vi leser det Renate Trøan Bjørshol, Utviklingsrådgiver, skriver i første avsnitt i epost til oss av 20.2.19, nemlig:

“Bestemmelsen i pbl. § 28 - 7 2 ledd anvendes når kommunen mottar en ny arealplan eller en byggesøknad til behandling”.

M.a.o. at lovbestemmelsen kun skal anvendes til “indre bruk” opp imot kommunens arealplan- og byggesøknadsarbeid, og ikke mer “uttadrettet” overfor en huseiers gjøren og laden og i vårt aktuelle klagetilfelle.

Uansett og uavhengig av hva som er skrevet i sakens anledning tidligere, kan vi med vår beste forstand ikke forstå at kommunen har hjemmel til å avvise vår klage av 22.1.19, og at bestemmelsen i pbl. § 28 - 7 andre ledd første punktum (parkering) ikke “slår inn” og kan anvendes i det aktuelle klagetilfelle. Vi vil tro at lovbestemmelsen ikke minst eksisterer nettopp for å forfølge antatt lovbrudd som vi beviser og dokumenterer i vår klage av 22.1.19.

Det er bare ikke slik at kommunen har ansvaret for og utfører det **praktiske arbeidet** “gjennom (...) *“utforming og beliggenhet mv”* av “utearealet på tomta” slik at det “i nødvendig utstrekning muliggjør (...) parkering av biler”. Det arbeidet kan det umulig være andre enn **huseieren** som står til ansvar for. Det er slett ikke sikkert at råtomta åpner og inviterer for bilparkering. Da må det nødvendigvis være huseierens utfordring å **bearbeide** tomta slik at det opparbeides og tilrettelegges for biloppstillingsplasser “i nødvendig grad” Det krever imidlertid at huseier bestemme seg for:

1. Hvor stor **del** av “utearealet på tomta” han skal bruke til biloppstilling jfr **“størrelse”** i lovteksten?
2. **Hvor** på “utearealet” parkeringarealet/parkeringsarealene skal være - herunder ev. plassering av garasje jfr **“beliggenhet”** i lovteksten?
3. Hvordan skal det rent praktisk **tilrettelegges og opparbeides** for biloppstillingsplasser på det aktuelle parkeringsarealet/de aktuelle parkeringsarealene på “råtomta” jfr **“utforming”** i lovteksten?
4. Hvordan garanterer seg for at parkeringsareal/garasje er **tilgjengelig** - ikke minst i vinterhalvåret - jfr **“beliggenhet”** i lovteksten?

Vi kan ikke forstå annet enn at det er **huseier alene** som må stå til rette for det som er anført ovenfor, og som “speiler” kravene nedfelt i pbl. § 28 - 7. Da blir det høyst merkelig og ikke minst et paradoks at bestemmelsen i pbl. § 28 - 7 andre ledd første punktum ikke “slår inn” i vårt aktuelle klagetilfelle, og at kommunen ev. ikke har hjemmel til å sanksjonere at eier av eiendommen Einervegen 6 **overhodet ikke** stiller opp biler på eget tomteareal Da vil vi, som sagt, påstå at det er “hull” (= mangel) i lovverket.

Parkeringsbehovet til en boligeiendom er vel ikke løst ene og alene og en gang for alltid av kommunens behandling av arealplanen og byggesøknaden?!

Klageinstans og behandlingsmyndighet

I en henvendelse (= epost) adressert til Kristin Volden, Enhetsleder Plan, landbruk og miljø, datert 11.2.19, ba vi om “**avklaring og presisering**” ang. formuleringer i hennes tilsvar av 5.2.19 på vår klage av 22.1.19. Da var det høyst merkelig og påfallende at en tredjeperson plutselig svarer opp nevnte henvendelse i epost til oss av 11.2.19, nemlig Renate Trøan Bjørshol, Utviklingsrådgiver. Det kom bardust på oss! Det samme gjorde svaret vi fikk fra henne i brev av 16.2.18. Av alt for mange saksbehandlere, hadde vi aldri tidligere hatt noen som helst kontakt med henne i anledning saken. Ikke bare det at hun svarer på vår henvendelse til Volden av 11.2.19 om “avklaring og presisering”, men også at hun plutselig og overraskende dukker opp og tilsynelatende “overtar” den faktiske saksbehandlingen, og det uten at det blir gitt noen plausibel forklaring på hvorfor det skjer:

1. For det første har vi for lenge/flere år siden, etter forespørsel til kommunen, blitt anvist til Enhetsleder Plan, landbruk og miljø som klageinstans i den aktuelle klagesaken, noe vi lojalt har forholdt oss til.
2. For det andre er det Volden som har vært saksbehandler siden 23.11.16, og er sannsynligvis den i sentraladministrasjonen som har best kjennskap til saken. Er “Utviklingsrådgiveren” plutselig bedre kvalifisert til å behandle/turnere og svare opp saken enn “Enhetslederen Plan, landbruk og miljø”?
3. For det tredje var det, som sagt, Volden som skrev det vi ba om å få “avklart og presisert”. Etter vår mening ville det da være mest **riktig og naturlig** at nettopp Volden svarte og stod til ansvar for sine formuleringer, og ikke en stedfortreder! Hvorfor blir Volden selv plutselig “umyndiggjort/diskvalifisert” til å svare oss opp?

Dette blir bare “rotete” og forvirrende for oss. Vi får asossisjoner til uttrykket “jo flere kokker, jo mer søl”.

1. Hvem skal vi egentlig henvende og forholde oss til?
2. Hvem er faktisk og riktig klageinstans/myndighetsorgan i det aktuelle klagetilfelle: "Enhetslederen Plan, landbruk og miljø" eller "Utviklingsrådgiveren"?
3. Hvilken kommunal instans er det egentlig som forvalter Plan- og bygningsloven?

Vi kan ikke forstå annet enn at det anførte ovenfor reiser noen viktige, interessante og prinsipielle spørsmål knyttet til **saksprosessen**. Den kan umulig ha vært forbilledlig og forsvarlig i den aktuelle klagesaken, da tenker vi ikke minst på prosessen helt tilbake til **1996!**

Avsluttende merknader

Vi kan ikke med vår beste forstand forstå annet enn at det må være fullstendig feil å avvise vår klage på at det overhodet ikke stilles opp biler/kjøretøy på tomtearealet til eiendommen Einervegen 6. - at kommunen ikke har hjemmelsgrunnlag for å gjøre det! I så fall strider det veldig mot vår rettsoppfatning!

Hva er egentlig formålet, anvendelsen og intensjonen med lovbestemmelsen i pbl. § 28 - 7 andre ledd første punktum (parkering) hvis den ikke "slår inn" og regulerer og styrer det vi klager på, når en huseier fullstendig kan neglisjere å stille opp biler på eget tomteareal, for i stedet legge beslag på, privatisere og benytter konsekvent snuplass og/eller veikant til **fast og ordinær** oppstilling av husstandens egne biler og gjesteparkering?! **Vi som bor i boligfeltet, har sakens betalt for veiutløsning, ikke for faste og ordinære biloppstillingsplasser til en eller flere huseiere!**

Når en skal prøve å løse den faste, ordinære og, etter vår oppfatning, ulovlige biloppstillingen på snuplass/veikant, så må det vel nødvendigvis være mest logisk å angripe og gjør noe med **årsaken!!**

Egentlig burde problemet med fast og ordinær parkering på veikant/snuplass løses på annet vis enn skilting parkering-forbudt fordi det går ut over **tredjeperson** og muligheten til **ekstraordinær parkering** i forbindelse med f.eks. større familiearrangementer.

Hva er vitsen med at lovbestemmelsen i pbl. § 28 - 7 andre ledd første punktum (parkering) kun kommer til anvendelse i forbindelse med kommunens

arealplanlegging og byggesøknadsbehandling, men ikke “slår inn” og gjør det samme i vår klage, når det åpenbart må være boligeiers jobb og ansvar “gjennom (...) utforming og beliggenhet mv” (= tilrettelegging og opparbeidelse av biloppstillingsplasser, vår anm.) **skal** “muliggjøre parkering av biler” på eget tomtareal. Det ene må da vel følge logisk av det andre!

Eiendommen Einervegen 6 har **nok** “uteareal”, men som beklageligvis er **svært mangelfullt** tilrettelagt for biloppstilling. Den parkeringssituasjonen har huseier levd med helt siden 1995.

Huseier bare neglisjerer å tilrettelegge og opparbeide biloppstillingsplasser på tomtas “uteareal” som pr. dags dato nærmest er utilgjengelig for biler/kjøretøy. Dette er det sogar huseieren selv som påstår!

Med vennlig hilsen

Einar Petersen